

egentlig valgløftet blevet af om, at de der mennesker heller ikke skulle regne med, at de fik en højere husleje? Man render fra valgløfterne.

Det er godt, at pensionisterne finder ud af, hvad det er, regeringen og Venstre egentlig står for.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg er helt tryk ved, hvis pensionisterne finder ud af, hvad Venstre står for: et skattestop, der gør, at de ikke får stigende grønne afgifter, som har været med til at udhule pensionisternes købekraft i årevis, når elafgifter, når varmeafgifter osv. er steget og steget og steget. Det slipper de for. Det står Venstre nemlig for: et skattestop, der sikrer, at deres økonomi ikke bliver udhulet gennem stigende skatter og afgifter. Det tror jeg de er glade for.

For at vende tilbage til hr. Lars Kramer Mikselsen og byfornyelsen så er det fortsat sådan, at det, vi lægger op til, jo er, at ejerne skal betale en stigende andel. Og det er jo pudsigt, at 80 pct. af lejlighedsejerne har klaret det selv. De har ikke haft mulighed for at få offentlig støtte. Det er den andel, som vi synes skal give lidt mere til byfornyelsen. Vi tror naturligvis på, at der også fortsat vil ske en lang række forbedringer af den boligmasse, der er, som har installationsmangler. Det er det, vi lægger op til, simpelt hen at få mere byfornyelse for de kroner, vi bruger.

Til fru Grete Schødt's vil jeg bare sige, at det naturligvis er hjemmehjælpspladser, jeg snakker om, 84 styks i Tårnby, jf. den artikel, der var i AmagerBladet her for nylig.

Så vil jeg i øvrigt bare sige, at hvis man igen går ud og kigger på kommunernes indberetninger til Politiken for nu at bruge dem som kilde, så viser det, at langt de fleste kommuner enten har en bevarelse eller en forøgelse af det totale antal ansatte. De kommuner, der skærer ned, skærer primært eller i hvert fald også ned i administrationen, mens de kommuner, der ansætter, ansætter i hjemmeplejen. Der bliver i 59 kommuner ansat mere personale i hjemmeplejen og ældreplejen, og derfor er vi med til at flytte fra kolde hænder til varme hænder.

Kl. 14.50

Så tilbage til fru Lissa Mathiasen: Det er sådan, at det, vi foreslår på boligstøtteområdet, betyder, at alle pensionister, der modtager boligstøtte, også til næste år vil få mere i boligstøtte. De vil få en regulering, der følger prisudviklin-

gen, men ikke lønudviklingen, som det har været hidtil.

Det betyder, at de bliver sikret mod at blive ramt af prisstigninger. De bliver sikret mod, at vi udhuler det, de får, hvorved der så ikke er den samme udvikling i forhold til lønudviklingen, som der er nu, men dér er det, vi går ind og kompenserer ved, at vi har et skattestop, der gør, at de ikke får en lang række ekstra afgifter hældt ned over sig, som de gjorde under den socialdemokratiske regering.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Nicolai Wammen som ordfører.

Nicolai Wammen (S):

Da statsministeren overtog ansvaret for Danmark i november 2001, overtog han samtidig en bundsolid økonomi og en rekordlav arbejdsløshed. Danmark var et land, hvor man tog vare på nutiden og investerede i fremtiden. Dengang lå Danmark allerforrest i feltet, klædt på til fremtidens udfordringer.

Når vi i dag mindre end 2 år senere skal gøre status, er billedet desværre et ganske andet. Førretrojen er for længst smidt væk. I stedet ser vi nu Kejsersens Nye Klæder.

Tager man blot et lille udvalg af den seneste uges nyhedsoverskrifter, ja, så lyder de: »Udsigt til stigende ledighed.« »Økonomien skrider for regeringen.« »Fyringer i kommunerne.« »Største antal tvangsauktioner i 7 år.« »Cheføkonom udtaler: Regeringen gambler med dansk økonomi.«

Man kunne desværre blive ved. På blot 2 år er det lykkedes regeringen at få vendt alle kurver den forkerte vej. Mens SR-regeringen havde styr på både den økonomiske politik og på arbejdsløsheden, ser vi nu en regering, der ikke har styr på nogen af delene.

Vi ser en regering, som har ofret investeringer i fremtiden på skattestoppets hellige alter, og resultatet er tydeligt. For at dække de selvskabte huller i statskassen vil regeringen lave kæmpe besparelser på dagpenge, uddannelse, revalidering, byfornyelse, boligstøtte, SU'en, børnechecken, miljøet og verdens fattigste.

Vi oplever en regering, som forsømmer at investere i fremtiden, som melder pas over for de helt nødvendige investeringer i folkeskole, uddannelse og forskning. Vi oplever, hvordan ganske almindelige unge, familier og ældre må betale prisen, når regeringen uddeler store skattelettelser til dem, der i forvejen har mest.